

[Bertel Dahlgaard.]

lad os saa se hvad dette har kostet — saa tales vi ved.

Ole Bjørn Kraft: At det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og jeg er uenige i fundamentale og afgørende Betragtninger vedrørende dette Spørgsmaal, er ikke noget nyt, og jeg tror ikke, det kan nytte ved denne Lejlighed og paa dette Tidspunkt at tage en Diskussion op. Det ærede Medlem gentog her, hvad vi har hørt radikale Ordførere saa ofte sige, denne Selvfølgelighed, at man ikke alene skulde have et militært Forsvar, men at Danmark skulde værges paa mange andre Maader og andre Omraader. Det er saadan en Almindelighed, som ikke paa nogen Maade gaar ind til Sagens Kerne. Jeg skal slet ikke hefte mig derved.

Men da det usædvanlige er indtruffet, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og jeg er enig paa nogle Punkter, vil jeg gerne fremhæve det, idet jeg vil takke det ærede Medlem, fordi han har givet Tilslutning til mit Forslag under den udenrigspolitiske Debat, da jeg henstillede til den højtærede Udenrigsminister at søge tilvejebragt et Møde af de nordiske Rigsdagsmænd, der skulde komme sammen og drøfte alle de Problemer, baade af udenrigspolitisk og militærpolitisk Art, som foreligger. Jeg er glad for, at det ærede Medlem dog paa dette Omraade kan være enig i noget, jeg siger, og give Tilslutning til det. Desværre er der ikke kommet noget ud af det, og den højtærede Udenrigsminister har nu forladt Salen, saa vi kan ikke faa nogen nærmere Besked derom. Jeg tror, det kan siges, at Sagen lige har været ventileret. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Udenrigsminister læser Fortrykket, men jeg maa maaske hellere bede den højtærede Statsminister lade Udtalelserne her fra Talerstolen gaa videre til den højtærede Udenrigsminister, og jeg vil meget indtrængende henstille, at man fra den højtærede Udenrigsministers og den højtærede Statsministers Side nu tager denne Sag op til en virkelig Drøftelse med de øvrige nordiske Stater for at se, om man ikke kan faa noget ud deraf og ikke blot saadan ventilere den i mere eller mindre tilfældige Samtaler, men søge at faa den ført igennem, for jeg er enig i, at vi maaske derved kunde naa til en Afklaring af nogle af de Spørgsmaal, der her foreligger. Det vilde være meget nyttigt. Ogsaa i den Henseende er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Jeg sagde selv i min første Tale nogle Ord om, at det er farligt for et Folk at leve i en Illusion, det er farligt ikke at se Virkelig-

heden i Øjnene. Jeg haaber og tror paa, at det vil være muligt at naa virkelige Resultater paa den nordiske Forhandlings Omraade. Men man maa se at faa virkelig Klarhed over det, for nu har vi baade efter Krigen og ogsaa tidligere talt meget om dette Spørgsmaal uden at være kommet langt. Jeg ved, det interesserer Regeringen, og jeg har ogsaa værdsat den Indsats, der fra Regeringens Side er gjort. Jeg tror, at en saadan Forhandling kunde bidrage til at fremme Klarheden i denne Sag. Det er vist ogsaa det eneste, jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i. (*Bertel Dahlgaard: Gudskelov!*). Det samme siger jeg. Det er en af de Ting der giver mig Tryghed i Tilværelsen, at jeg ved, jeg paa dette Omraade er uenig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard.

Til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen vil jeg sige, at det var nogle ejendommelige Krumspring, Kropvridninger og Drejninger, det ærede Medlem gjorde for at forklare den Kendsgøring, at det kommunistiske Parti, som tidligere ved alle Lejligheder arbejdede for at faa en Hjemmeværsordning gennemført, ogsaa uden Forbindelse med en Forsvarsordning, nu har det stik modsatte Standpunkt. At Kommunisterne i dette Foraar pludselig har mistet Interessen for et Hjemmeværn og for Hjemmeværnssagen, fremgik ganske klart af det, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen sagde.

For at det ikke skal staa uimodsiget — jeg tror i øvrigt ikke, der er nogen, der lægger Vægt paa disse Udtalelser fra det ærede Medlem —, ønsker jeg at protestere mod det, det ærede Medlem sagde om den danske Officersstand og dens Holdning, ogsaa under Besættelsen. Det er fuldstændig rigtigt, at der var en meget lille Kreds inden for den danske Officersstand, der svigtede Æren og Pligten. De paagældende er forlængst udrenset af det danske Forsvar, og det er ganske urimeligt ved denne Lejlighed i Forbindelse med de Officerer og Befalingsmænd, der i dette Øjeblik gør Tjeneste i det danske Forsvar, at nævne denne Sag — i øvrigt ved jo efterhaanden alle Mennesker i dette Land, hele det danske Folk, at det ærede Medlems Parti ikke har haft saa rene Papirer under Besættelsen, at man paa den Maade, som det skete her, kan opkastes sig til Dommer over Mænd, der ikke er nogen Grund til at kaste nogen som helst Skyld paa.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at han ikke mente, der var nogen Mulighed for Indkøb af Vaaben i Schweiz. Jeg kan ikke udtale mig om, hvorledes disse Muligheder